

støttelse til ham, men det vil da blive et Forslag til en extraordinær Understøttelse, ikke et Forslag til en Understøttelse, der vil blive afholdt af Marineministeriets specielle Konto. — Under Nr. 11. foreslaar det ærede Udvalg et Andragende fra forhenværende Formand ved det militære Brødbagningsetablisement i Citabellet Frederikshavn, Søs Christian Christensen, henvist til Krigsministeren, og i Betænkningen udtaler Udvalget under Nr. 20, at det forekommer det, at hans Begjæring om en Undersøgelse af hans Færd, og særlig det Forhold, som har foranlediget hans Fjernelse, „under alle Omstændigheder maa forekomme Udvalget at være velbegrunderet“. Efterat Arbeidsmand Christensen var affædiget fra sin Stilling ved det militære Brødbagningsetablisement, henvendte han sig til sine nærmeste. Foresatte for at erfare Grunden til sin Affed, og senere henvendte han sig til Krigsministeriet med Andragende om, at hans Forhold maatte blive gjort til Gjenstand for nærmere Undersøgelse, idet han gif ud fra den Forudsætning, at Affæden var fremkaldt ved ærefrænkende Sigtelser, der vare blevne fremsatte i anonyme Skrivelser. Der blev da af Krigsministeriet indhentet en Erklæring fra Forplejningskorpsen, og derved blev det stadfæstet, hvad der var sagt til Christensen selv i Bidners Dørværelse, at hans Affed ingenlunde var fremkaldt ved de Sigtelser, der vare fremførte i de anonyme Skrivelser, men at han var bleven affædiget, fordi Brødbagningsetablisementets høiere Overordnede vare komne til det Resultat, at det vilde være stridende imod Etablisementets Interesser at beholde ham længere i Tjenesten. Han blev saaledes affædiget tilligemed nogle andre ved Etablisementet ansatte Mænd, og jeg kan ikke indrømme hverken Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af en nærmere Undersøgelse af dette Forhold. Christensen var antagen paa Dags Opfigelse, saaledes at han altsaa kunde affædiges uden videre Barsel, og naar der er givet en bestemt Erklæring fra hans Foresatte om, at hans Bibeholdelse ved Etablisementet ikke stemmede med dets Interesse, tror jeg, at Krigsministeren maatte give Bestyrelsen Medhold deri. Det er umuligt at forlange,

at overordnede Embedsmænd skulle paatage sig Ansvar, naar der imod deres bestemte Dørvæbning bliver paatvunget dem Underordnede, med hvilke de have skjellig Grund til at være utilfredse. Det sidste Andragende, hvorom der er Spørgsmaal for Krigsministeriets Bedkommende, er det, der er opført under Indstillingspunkt 12, og som er omhandlet under Nr. 21 i Betænkningen. Det er et Andragende fra Gjæstgiver Sperling om at faa estergivet det Beløb af 60 Rd., som han er bleven tilpligtet at betale i Erstatning for Forringelse af en hos ham udstationeret Distriktshest, eller ialfald at faa det noget nedsat. Saavidt jeg erindrer, har dette Forhold allerede været Gjenstand for Dmtale ved Finantslovens Behandling, men jeg skal tillade mig i Korthed at meddele det høie Thing, hvorledes Forholdet ved denne Sag nærmere er. Den 22de September 1868 blev Distriktshest Nr. 201, 8 Aar gammel, taperet til 200 Rd. og uden Bedtegning, af 5te Dragonregiment udstationeret til Vinhandler og Gjæstgiver Sperling i Ringkjøbing. Hesten blev, efter at være indkaldt, atter afleveret til Regimentet den 29de Oktober 1869 og taperet til 140 Rd., og der blev af den kombinerede Mønstringskommission affagt følgende Kjendelse: Foderværten bør tilpligtes at betale endel af Hestens Forringelse i Værdi, og Ansvaret fastsættes til 20 Rd. Grunden til, at den da blev taperet til mindre Værdi, var den, at der viste sig et betydeligt Dørvæben paa det høire Forben, som gjorde, at Benet var ømt og stivt, hvilket antoges at være en Følge af, at Hesten havde været brugt for stærkt. Denne Kjendelse indankede Foderværten til Overmønstringskommissionen, denne kom til det Resultat, at det, at den kombinerede Mønstringskommission havde fastsat hans Ansvar for Værdiforringelsen til 20 Rd., ikke var overensstemmende med de gjældende Regler, hvorimod den tilpligtede Foderværten at erstatte den fulde Værdi, hvormed Hesten var forringet, nemlig 60 Rd. Foderværten søgte at gjøre gjældende, at han havde behandlet Hesten med al mulig Omhyggelighed, og at Dørvæbens Fremvæxt maatte skyldes et Uheld, der var indtruffet ved Transporten paa Jernbanen. Efter de Oplysninger, som fore-